

kultura promjene

ožujsak

Zenijalni vikend – FEDERICO FELLINI: 8%

RADIONICA

07.14.21. i 28.03.

JAZZ LAB

PERFORMANS

20. i 21.03.

Ivan Marušić Klif
SVE NEKAKO POČINJE...

KONCERT

07.03.

4in3+1

*koncertna promocija
albuma*

FILMSKI PROGRAM

09.03.

Kratke slike

- Izvan fokusa

OLEG MAVAROMATTI

10.03.

Ženijalni vikend

FEDERICO FELLINI: 8½

13.03.

Kratke slike

& Vizualni kolegij

KINO-PROIZVODNJA

16.03.

Kratke slike

- Proširena slika

UBOJICA OVACA

23.03.

Kratke slike

- Runda kratkog

MEDITERAN

I METAFIZIKA

24-26.03.

Klubvizija SC

UVODNA RADIONICA

16MM FILMA

30.03.

Kratke slike

IZ KRATKE BAZE 25

FPS-A

IZLOŽBE

09-18.03.

Oni dolaze...

TEA IVKOVIĆ

Arhiv praznog

24.03-13.04.

GORDANA BAKIĆ

Obnavljanje

KVIZ

03,10,17,24.

i 31.03.

KVIZ PROMJENE

FESTIVAL

26.03-01.04.

3. ZAGREB

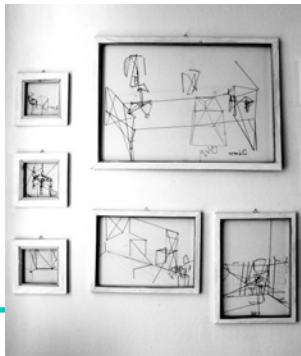
GUITAR FESTIVAL

Oni dolaze... TEA IVKOVIĆ Arhiv praznog

09—18. 03, Galerija SC

Radno vrijeme: pon-pet od 12-20h, sub od 10-13h

Radi se o označavanju volumena praznine u prostoru kroz transparentne folije za prekrivanje namještaja. Uz naznačene praznine nedostatkom namještaja pod folijama tu su još i obrnuti prikazi ručnoga rada goblena. Praznina sadržaja i neupotrebljivosti formi upotpunjene su obrnutim slikama 'goblena'. Njihova je prednja strana skrivena sa svjesno, kontrolirano, koncem izvezenim figurativnim prikazima linearnih prostora. Vidljiva je nesusjesno nastala stražnja strana. Linearni crtež na njoj oslobođen je figurativnosti prikaza ugodnoga kućnog ambijenta i dekonstrukcija je prikaza s 'prednje' strane. Prazno nije prazno. U ništavilu ispod obrisa namještaja i u mimičkoj nerazumljivosti linija na goblenima materijalizirala se ideja ovih radova.

GORDANA BAKIĆ Obnavljanje / Regeneration

24. 03—13. 04, Galerija SC

Radno vrijeme: pon-pet od 12-20h, sub od 10-13h

Rad se referira na izložbu *Opservatorij* održanoj u Galeriji SC 1999.

Posjetitelji su jedino pristupom na gornji kat mogli promatrati čitavu strukturu i eventualno razabrati pojedine detalje izložbe. Struktura je bila postavljena u jednoličnome, jedva primjetnom ritmičnom izmjenjivanju sitnih elemenata, organiziranom skupu simbola svakodnevnih predmeta koji nas neminovno okružuju, ali su gotovo nevidljivi i prolazni usprkos našoj želji da ih sagledamo i zapamtimo.

Obnovljena izložba osobna je komunikacija sa svim elementima koji su se pokazali kao relevantni dijelovi nove strukture. Promatranje se ponovo odvija s pozicije gornjega kata Galerije i u cjelini podne površine, ali sada kao izražajne i nepredvidive strukture, dezintegracije naizgled statičnoga, jasnoga, organiziranog trenutka bivanja izloženoga rada u galerijskom prostoru.

4in3+1

koncertna promocija albuma

07. 03. u 21h, Polukružna &TD, ulaz besplatan

4in3+1 četvorica su aktivnih,iskusnih i renomiranih jazz glazbenika: Mario Bočić (tenor saksofon), Davor Doležal (gitara), Joe Kaplowitz (orgulje) i Borko Rupena (bubnjevi). Bend je izvorno počeo kao trio, po uzoru na orguljaške blues-jazz sastave 50-ih i 60-ih godina prošloga stoljeća, a proširio se dolaskom fantastičnog saksofonista Bočića, poznatog iz HRT-ova Jazz orkestra. 4in3 u imenu benda odnosi se na ulogu orgulja koje istovremeno rade za dvojicu: sviraju i bas dionicu i harmonijsku pratnju/sola. Album *Eat It, It's Still Good*, objavljen u studenome 2016., sadrži 8 autorskih kompozicija koje potpisuju Doležal, Bočić i Kaplowitz. Izvanredna svirka ove četvorice, topao zvuk Kaplowitzovih orgulja i inteligentne posvete *soulu*, *bluesu* i *funku* u virtuoznom jazz okviru čine ovaj album debijem za pamćenje, a 4in3+1 postavljaju među važna imena domaćeg suvremenog jazz-a.

Ivan Marušić Klif SVE NEKAKO POČINJE...

20. i 21. 03. u 21h, SEK, ulaz besplatan

'Motivacija za ovaj rad je dvostruka: s jedne strane fascinacija teksturom slike koja nastaje na analognom osciloskopu, a s druge strane jaka unutarnja potreba da materijal izvedem koristeći prostor scene, svoje tijelo i glas. Ova činjenica se tijekom rada doslovno materijalizirala tako da je performans podijeljen u dvije izdvojene cjeline: predavanje o prikazu slike na osciloskopu te dio u kojem taj isti mehanizam koristim za AV performans. U prvom dijelu u formi predavanja objašnjavam kako nastaje slika na osciloskopu; pojam elektronskoga signala koji sam po sebi nije definiran, ali može biti istovremeno i slika i zvuk; način funkcioniranja Rutt/Etra video sintesajzera; ispis vektorskih oblika i njihova manipulacija. U drugom dijelu te iste principe implementiram u izvedbu u kojoj slika i zvuk nastaju uživo na sceni, koristeći dijelove teksta iz predavanja te opservacije vrlo širokoga spektra.' Ivan Marušić Klif

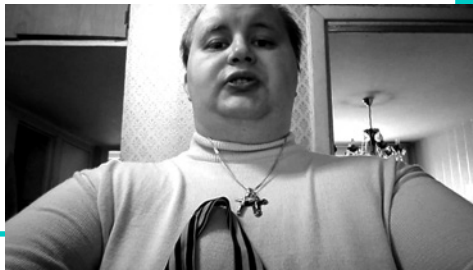
Ivan Marušić Klif jedan je od najintrigantnijih domaćih multimedijalnih umjetnika koji svoj izričaj bazira na implementaciji tehnologije u umjetničke svrhe. Tijekom posljednjih 20 godina izveo je cijeli niz performansa, multimedijalnih instalacija i improviziranih nastupa.

i.m.klif.tv
www.vimeo.com/imklif

Kratke slike - Izvan fokusa OLEG MAVAROMATTI

09. 03. u 19.30h, MM centar, ulaz besplatan

Stvaralaštvo Olega Mavaromattija obilježeno je ne samo redefiniranjem filmskoga jezika ruske kinematografije nego i propitivanjem kako bi 'post-sovjetski' ili 'post-socijalistički' krajolik mogao izgledati i koje je njegovo naslijeđe. Karakterizira ga i težnja za osobnim i autorskim načinom kreiranja narativa i načina gledanja. Uskrsavajući tradiciju *svete bu-dale*, Mavaromattijev film *No Place For Fools* donosi šokantan kritički portret najmračnije strane Rusije. U potpunosti napravljen od YouTube snimki s ruskog video bloga, ispovijesti su montirane jedne uz drugu kako bi otkrile kako je život pojedinca pod utjecajem politike u kapitalističkoj Rusiji. Jedna stvarna osoba, gej muškarac koji je istovremeno pravoslavni pro-putinovski aktivist, otvara se u shizofrenoj montaži monologa o hrani, ljubavi, konzumerizmu, patriotizmu i bolesti. Ismijanoj budali ponuđen je glas, uskraćen od drugih.

Ženijalni vikend FEDERICO FELLINI: 8½

10. 03. u 20h, MM centar, ulaz besplatan

Jedan od najboljih filmova svih vremena, Fellinijev *8 ½*, spoj je satire i groteske, s Marcellom Mastroiannijem i Claudiom Cardinale u glavnim ulogama. Film *8 ½* dobio je dva Oscara (za najbolji strani film i za najbolju kostimografiju) te 16 ostalih prestižnih nagrada. Slavni redatelj Guido Anselmi budi se nakon tjeskobna, klaustrofobična i akrofobična sna. Oporavlja se pred snimanje novoga filma, projekta koji ga ispunjava potpunom nesigurnošću. I dok teku završne pripreme za realizaciju filma o čijem sadržaju još uvijek dvoji, njegovo stanje pogoršavaju nerazriješeni odnosi sa ženama – suprugom Luisom i ljubavnicom Carlom. Producenti ga požuruju, kritičari ispunjavaju sumnjama, novinari su sve nasrtljiviji, pa se njegov doživljaj stvarnosti sve više isprepliće sa snovima i vizijama, a sadašnjost s prošlošću.

8 ½ prikazujemo kao dio Ženijalnog vikenda, projekta Hrvatske mreže neovisnih kinoprikazivača i HAVC-a.

Kratke slike & Vizualni kolegij KINO-PROIZVODNJA

13. 03. u 19h, MM centar, ulaz besplatan

Kinematički način proizvodnje – Ekonomija pažnje i društvo spektakla Jonathana Bellerera novo je izdanje Jesenskog & Turka, a Vizualni kolegij i Kratke slike tim povodom pozivaju na razgovor uz autorovo video-obraćanje.

Kinematografija je paradigmatički primjer toga kako kapital konstruira čin gledanja kao produktivni rad. Beller izvodi taj zaključak istražujući filmske inovacije, od revolucionarne sovjetske kinematografije i bihevizma preko psihoanalize do suvremenoga *hollywoodskog* filma.

Kratke slike - Proširena slika UBOJICA OVACA

16. 03. u 19.30h, MM centar, ulaz besplatan

Dugometražni igrani film *Ubojica ovaca (Killer of Sheep)* Charlesa Burnetta istražuje crnački geto u L.A.-u sredinom 1970-ih kroz oči Stana, osjećajnog sanjara koji postaje otuđen od svijeta zbog psihofizičkog napora uzrokovanog radom u klaonici. Nacionalno udruženje američkih filmskih kritičara proglasilo je ovaj film jednim od 100 najboljih filmova svih vremena. Premda je film snimljen 1978., zbog problema s glazbenim pravima, smatra se izgubljenim klasikom i tek je 2007., nakon osiguravanja svih prava, ugledao pravo svjetlo dana.

Kratke slike - Runda kratkog MEDITERAN I METAFIZIKA

23. 03. u 19.30h, MM centar, ulaz besplatan

Program Mediteran i metafizika donosi dva antologijska i jedan suvremeni film *'jednostavne mediteranske smrti na suncu'*. Tim je riječima splitski mistik i mag alternativnoga filma Ivan Martinac opisao svoj prvi profesionalni film *Fokus* nastao 1967. u produkciji Filmskoga autorskog studija. Iste godine u Splitu nastaje i amaterski dokumentarni zapis *Prije sum-raka* Aleksandra Stasenka u kojem bilježi posljednje dane svoga bolesnog oca, ukrajinskog emigranta. Po mnogima riječ je o najuspjelijim ostvarenjima dvojice kulturnih splitskih autora koji su život u svakom smislu podredili filmu te ovim programom želimo proslaviti pola stoljeća od njihova nastanka. A temi mediteranske smrti nadahnuto se vraća i mladi Splićanin Marko Jukić svojim melankoličnim istraživanjem banalnosti i prolaznosti u nagrađivanom igranom filmu *Med i mliko* u kojem se sa smrću susreće njegova baka. O visokim i niskim strastima magičnoga Mediterana, o neiscrpnom nasljeđu bardova splitskoga amaterizma, o pripovijedanju slikom i alternativnim formama narativnoga filmskog izlaganja uživo razgovaramo s Markom Jukićem.

Klubvizija SC UVODNA RADIONICA 16MM FILMA

24—26. 03, MM centar

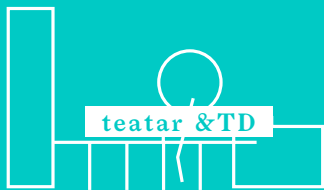
Uvodna radionica 16 mm filma obuhvaća cijeli proces rada s preobratnim 16 mm filmom u boji: od rukovanja i snimanja Bolex kamerom, ručnog razvijanja, do projekcije i analize radova nastalih tijekom radionice. Mentor je Ivan Slipčević, docent na ALU Zagreb (Odsjek za animirani film i nove medije), ujedno i direktor fotografije na nizu filmova i umjetničkih projekata.

Radionica je namijenjena početnicima u svijetu analognoga filma, kao i onima koji žele obnoviti znanje u radu sa 16 mm filmom.

Kotizacija:

150 kn – članovi Klubvizije SC, 200kn – ostali

Prijave na e-mail: sc.klubvizija@gmail.com

O

Ž

U

J

A

K

A. Tomić / J. Kovačić MAGIC EVENING

U ožujku Vas očekuje:

03. i 04. 03.
M. Kurspahić
POTOP

07. i 08. 03.
I. Sajko
TO NISMO MI,
TO JE SAMO STAKLO

10. i 11. 03.
N. Štefanić
RAPSODIJA ZA TRI
GLAVE, ŠEST STOPALA
I DESET RUKU
premijera

13. i 14. 03.
O. Lozica
PRVI PUT KAD SAM
TI VIDJELA LICE

15. 03.
O. Frljić
MRZIM ISTINU!

16. 03.
S. Božić
BORN TO PLEASE

17, 18. i 19. 03.
A. Tomić / J. Kovačić
MAGIC EVENING

20. 03.
M. Petković Liker
KUĆA NA OŠTRICI

22. i 23. 03.
M. Kurspahić
TEROR TOLERANCIJE

24. i 25. 03.
I. Omerzo
RAZLIKOVANJA
premijera

N. Štefanić RAPSODIJA ZA TRI GLAVE, ŠEST STOPALA I DESET RUKU

Premijera 10. 03. u 20h, Polukružna &TD
Reprizna izvedba 11. 03. u 20h, Polukružna &TD

Koreografija Nastasja Štefanić
Izvedba Koraljka Begović, Sintija Kučić,
Martina Terzić, Branko Nikolić i Marko Rušnov
Dizajn svjetla Luka Matić
Grafičko oblikovanje i fotografija Lili Zaneta
Produkcija Nina Križan
Nastalo u produkciji kazališne družine KUFER
u suradnji s Kulturom promjene
Studentskoga centra – Teatar &TD

Inspiracija za autorski projekt Nastasje Štefanić u suradnji s glazbenicima Brankom Nikolićem i Markom Rušnovom te plesačicama Koraljkom Begović, Sintijom Kučić i Martinom Terzić proizašla je iz želje za istraživanjem različitih zvukovnih kvaliteta te vrsta kretanja koje se javljaju kao reakcije na zvuk. Osnova istraživanja bilo je iscrpljivanje mogućnosti izražavanja naglašavanjem određenih glazbenih elemenata (ritam, melodija, dinamika) i uporabom pojedinih dijelova tijela odnosno bavljenja detaljem u odnosu na cjelinu i obratno.

Kao finalni produkt predstava *Rapsodija za tri glave, šest stopala i deset ruku* bavi se dinamičkim izmjenama i poigravanjem odnosa detalja i cjeline unutar specifične strukture koja tvori *svijet za sebe*. Taj se svijet stvara pred voajerskim okom gledatelja-promatrača te se može percipirati začudnim, *drugim*, ali na momente poznatim i bliskim, ponekad fizički nedokučivim, zagonetnim, ali istovremeno i privlačnim. Promatrač svjedoči sinergiji zvuka i pokreta, *živoga* i *neživoga*, subjekata i objekata. Publici se pruža mogućnost da osjete okoliš u kojemu je prisutno međusobnom osluškivanje i pretapanje uloga što rezultira uzajamnim doprinosom kreaciji osobnoga svijeta u kojemu se isprepliću kretanja tijela, zvuka i tišine.

Predstava *Rapsodija za tri glave, šest stopala i deset ruku* se bavi dinamičkim izmjenama i poigravanjem odnosa detalja i cjeline unutar specifične strukture koja tvori *svijet za sebe*. Taj svijet se stvara pred voajerskim okom gledatelja promatrača te se može percipirati začudnim, *drugim*, ali na momente poznatim i bliskim, ponekad fizički nedokučivim, zagonetnim, ali istovremeno i privlačnim. Promatrač svjedoči sinergiji zvuka i pokreta, *živog* i *neživog*, subjekata i objekata. Publici se pruža mogućnost da osjete okoliš u kojemu je prisutno međusobnom osluškivanje i pretapanje uloga što rezultira uzajamnim doprinosom kreaciji osobnog svijeta u kojemu se isprepliću kretanja tijela, zvuka i tišine.

I. Omerzo RAZLIKOVANJA

Premijera 24. 03. u 20h, Predvorje Kina SC
Reprizna izvedba 25. 03. u 20h, Predvorje Kina SC

Autorstvo projekta i koreografija Irma Omerzo
Ples Lana Hosni, Josipa Štulić,
Danijela Vukadinović i Mia Zalukar
Kostimi Zdravka Ivandija
Oblikovanje svjetla Nikša Mrkonjić
Produkcija MARMOT
Koprodukcija Kultura promjene
Studentskoga centra – Teatar &TD

Ljepota je plesa u tome jer uobičajene obrasce kretanja ljudskoga tijela pretvara u apstrakciju, jer jednostavnost i limitiranost pretvara u bogatstvo mogućnosti, jer nudi različite interpretacije značenja, jer na podsvjesnoj razini organski komunicira s gledateljem, jer proizvodi stanja u koja možemo uroniti, jer stvara fokus, posvećenost, svjesnost i odmak, jer omogućuje prepoznatljivost i anonimnost, jer nas drži na distanci kako bismo bolje otvorili vlastita osjetila.

Ljepota je plesa u tome jer može biti i samodostatan.

Razlikovanja je plesno događanje u nekazališnome prostoru koji ne omogućuje publici da sjedne i instalira se gledajući što smo im pripremili nego poziva da svatko izabere svoj kut gledanja i odgovarajuću mu blizinu ili udaljenost za pozornije promatranje stanja našeg plesa.

izvedbe

M. Kurspahić POTOP

Izvedbe 03. i 04. 03. u 20h, Velika &TD

Režija i dramaturgija Miran Kurspahić
Igraju Dean Krivačić, Lana Barić, Sven Jakir,
Iskra Jirsak i Franka Mikolaci
Koprodukcija Sveučilište u Zagrebu, Studentski
centar, Kultura promjene, Teatar &TD i Kufer

Predstava posvećena Miranovu ujaku Luji.
2014. navršilo se točno 50 godina od velike poplave u Zagrebu. Dvije priče, jedna je smještena u 1964., a druga u 2014. U vremenskom skoku, djedovi i bake te njihovi unuci postaju vršnjaci koji se svaki na svoj način nose sa životom i bore s problemima koji ih potresaju. Kroz slučajeve ovih dviju obitelji (zapravo jedno te iste) uočavamo sličnosti i razlike, ali i nasljeđe koje utječe na njihove odluke. Kako su problemi isti, a ljudi različiti, ili kako su ljudi isti, a problemi različiti? Teške i beznadne situacije često znaju izvući ono najbolje, ali i ono najgore od ljudi, i ponekad je samo životni optimizam onaj određujući faktor koji ih razdvaja od očaja i pokreće prema naprijed. Je li doista potreban potop da bi se stvari svele na pravu mjeru, sve poništilo i krenulo ispočetka, ili se sve još uvijek može popraviti, sačuvati i izgraditi neki novi nasip da sa spasi dan?

Potop je na 25. Marulićevim danima u Splitu osvojio nagrade za najbolju predstavu u cjelini, najbolji tekst (Miran Kurspahić), najboljeg glumca (Dean Krivačić), a na prošlogodišnjim Nagradama hrvatskog glumišta nominiran je u 4 kategorije, te se ponosi dobivenom nagradom za Najbolju žensku ulogu do 28 godina (Iskra Jirsak).

I. Sajko TO NISMO MI, TO JE SAMO STAKLO

Izvedbe 07. i 08. 03. u 20h, SEK

Autori/ce predstave Franka Perković,
Ivan Penović, Saša Božić

Igraju Tena Nemet Brankov, Tina Orlandini,
Matija Čigir i Bernard Tomić

Koprodukcija RUPER i Sveučilište u Zagrebu,
Studentski centar, Kultura promjene, Teatar & TD

Tekst *To nismo mi, to je samo staklo* obuhvaća posljedice, odnosno valove ekonomske krize koji su iza sebe ostavili golemu hrpu ničega, uznemirenje koje je proizvelo bezbroj pitanja koja ne daju odgovore, nego čuđenje, a potom alijenaciju od društva i alijenaciju društva samoga. Takve promjene u ravnoteži prošlosti kao ostavštine i budućnosti kao mladenačkog potencijala najviše se očituju na razini obitelji, odnosno odnosu djece i njihovih roditelja te okoline koja ih definira.

Kako objasniti (ne)postojanje međugeneracijskog jaza? Zašto više ne gledamo vijesti? Ili ih doživljavamo kao *reality show*? Tko je uopće ta Bonnie i tko je uopće taj Clyde i zašto nisu odigrali pametnije? Kako pravilno upotrijebiti siromašnog čovjeka? Zašto sve više i više ljudi ostaje u krevetu?

Mi bismo trebali znati, jer ipak mi, mi smo budućnost ove zemlje. (Ivan Penović)

O. Lozica PRVI PUT KAD SAM TI VIDJELA LICE

Izvedbe 13. i 14. 03. u 20h, SEK

Redateljica Olja Lozica

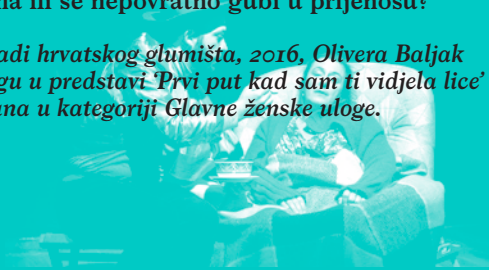
Igraju Olivera Baljak i Goran Guksić

Dramaturg i skladatelj Matko Botić

Scenograf i kostimograf Mario Leko

Starija žena uz pomoć mlađeg muškarca rekonstruira svoj život, pokušava otrgnuti zaboravu ključne trenutke sjećanja, trudi se u potpunosti ne izgubiti davno izbljedjeli odnos s čovjekom kojeg je voljela, i koji je volio nju. Suočena s posljedicama galopirajuće degenerativne bolesti, njezina se prošlost sve bešavnije stapa sa sadašnjim trenutkom, tvoreći začudni amalgam života koji je prošao, i onog koji nikad neće ni doći. Život umrlih je u pamćenju živih; je li to pamćenje prenosivo poput podataka na kompjuterskim diskovima ili se nepovratno gubi u prijenosu?

Na Nagradi hrvatskog glumišta, 2016, Olivera Baljak je za ulogu u predstavi *Prvi put kad sam ti vidjela lice* nominirana u kategoriji Glavne ženske uloge.

O. Frljić MRZIM ISTINU!

Izvedbe 15. 03. u 20h, SEK

Režija i koncept Oliver Frljić
Igraju Ivana Roščić, Rakan Rushaidat,
Filip Križan i Iva Visković

24. travnja 1992. Oliver Frljić u svojoj šesnaestoj godini napušta roditeljski dom. Ono što u tom trenutku izgleda kao kratkotrajno razdvajanje od obitelji, postat će trajno stanje.

Slijede: godine izbjeglištva, prvi studij, drugi studij, zasnivanje vlastite obitelji, treći studij, početak profesionalne kazališne karijere, postupna afirmacija, raspad obitelji, ova predstava.

Ova predstava vraća nas u vrijeme prije
24. travnja 1992.

Umjesto patetičnog prepričavanja jedne obiteljske povijesti, njom se daje uvid i rastvaraju kompleksni unutrašnji odnosi u toj obitelji. Svoj dramaturški temelj ona gradi na tenziji između različitih obiteljskih dokumenata i autorovih svjedočanstava koja se koriste, te fikcionalnog statusa koji ovi dokumenti i svjedočanstva dobivaju u prostoru kazališne reprezentacije.

Predstava *Mrzim istinu!* osvojila je 18 nagrada na domaćim i međunarodnim festivalima.

NAGRADE

- nagrada Hrvatskog glumišta za najbolju predstavu u cjelini
- Filip Križan – nagrada Hrvatskog glumišta za izuzetno ostvarenje mladih umjetnika do 28 godina
- najbolja predstava u cjelini na 26. Gavellinim večerima
- posebna nagrada 'Veljko Maričić' za kolektivnu glumačku igru na 19. Međunarodnom festivalu malih scena
- Rakan Rushaidat – nagrada 'Fabijan Šovagović' za najboljeg glumca na 19. Festivalu glumca
- nagrada 'Vanja Drach' za najbolju predstavu u cjelini na 19. Festivalu glumca
- Oliver Frljić – nagrada za najbolju režiju na 11. Festivalu BH Zenica
- Rakan Rushaidat – nagrada za najbolje glumačko ostvarenje na 11. Festivalu BH Zenica
- Filip Križan – nagrada za najbolje glumačko ostvarenje mladog glumca na 11. Festivalu BH Zenica
- nagrada žirija publike za najbolju predstavu na 11. Festivalu BH Zenica
- druga nagrada publike na festivalu New plays from Europe
- nagrada za tekst izvedbe na festivalu Teatar fest 'Petar Kočić'
- Ivana Roščić – nagrada za glumačku izvedbu na festivalu Teatar fest 'Petar Kočić'
- specijalna nagrada žirija na 46. Bitefu
- nagrada za najbolju predstavu od strane publike na 46. Bitefu
- Ivana Roščić – nagrada 'Zlatni lovorov vijenac' za najbolje glumačko ostvarenje na MESS-u
- nagrada 'Srebrni lovorov vijenac' za najbolju predstavu u kategoriji Mittel Europe na MESS-u
- nagrada za najbolju predstavu prema glasovima publike na MESS-u

S. Božić BORN TO PLEASE

Izvedba 16. 03. u 20h, Polukružna &TD

Autorski projekt Saše Božića

U suradnji s izvođačima/cama Nataša Dangubić, Ivana Krizmanić, Marko Jastrevski i Jerko Marčić
Koprodukcija Sveučilište u Zagrebu, Studentski centar, Kultura promjene, Teatar &TD, de facto, Art Radionica Lazareti

born to please kazališni je performans za četiri vrlo različita izvođača: Natašu Dangubić, Ivanu Krizmanić, Jerka Marčića i Marka Jastrevskog. Oni se okušavaju u njima nepoznatom izričaju pjevanja. Radi se o nizu solo izvedbi u kojima glumci, koji nisu vični glazbenom izričaju, pokušavaju zadovoljiti publiku svojim interpretacijama poznatih hitova iz povijesti pop glazbe. Naglasak je na komičnom, a ne ciničnom aspektu imitacije kao forme. *born to please* zabavlja (sebe i publiku) sljedećim pitanjem: Može li solo izvođač u susretu s publikom izraziti i reprezentirati uzbuđenje velikih, spektakularnih, internacionalnih događanja koji uključuju samu ideju superlativa zabave i *zabavljaštva* (Eurovizija, San Remo, MTV Awards)? Koji se afektivni odnos razvija između gledatelja i izvođača u titanskom naporu da se uprizori nemoguće: raskoš i produkcija koncertnih događanja, koje sebi suvremeno istraživačko kazalište ne može priuštiti.

Predstava Born to please je na '40 danima satire Fadila Hadžića' osvojila nagradu za najbolju kabaretsku predstavu.

Tomić/J. Kovačić MAGIC EVENING

Izvedbe 17, 18. i 19. 03. u 20h, Velika &TD

Režija Anica Tomić

Dramaturgija Jelena Kovačić

Glazba Nenad Kovačić

Scenografija i kostimografija Anica Tomić

Igraju Ivana Krizmanić, Nataša Kopeč, Marko Makovičić, Marko Petrić

Sasvim obična večer. Dva para u jednom stanu. Dobra večera i nekoliko boca alkohola. Puno razgovora o svemu i ničemu. O politici, umjetnosti, krizama, križevima, promašenim ljubavima i Vivaldiju. O vremenu u kojem je sve dozvoljeno, u kojem kriteriji ne postoje, ali postoje oni koji ih uporno postavljaju. I onda odjednom jedan sasvim banalan, možda samo slučajan događaj koji će ih zaustaviti, koji će samo na trenutak prekinuti tu magičnu večer. Banalan događaj koji će postaviti možda sasvim banalno pitanje: čega se bojite? Banalan događaj koji se ipak neće zaustaviti samo na tom pitanju, nego će inzistirati i neprestano postavljati nova. Kamo vas sve mogu odvesti vaši strahovi? U kojem trenutku strah postaje paranoja? U kojem trenutku više ne može razlučiti što je istina, a što iluzija? Ili je ipak sve istina i više nigdje nismo sigurni? Čak ni u jednom stanu, jedne večeri uz dobru večeru i nekoliko boca alkohola.

M. Petković Liker KUĆA NA OŠTRICI

Izvedba 20. 03. u 20h, Kino SC

Režija, scena i svjetlo Marina Petković Liker

Ples Silvia Marchig

Glazba Kaja Farszky

Kostimi Ana Fucijaš

Autorski projekt Marine Petković Liker u suradnji s Kajom Farszky i Silvijom Marchig.

Predstava je nastala inspirirana izvođačkim specifičnostima i kvalitetama umjetnica različitih izvedbenih medija te istraživanjem suglasja izvedbenih jezika glazbe, plesa i kazališta.

U potrazi za jednim, zajedničkim, kazališno-sinestezijskim jezikom, u ovoj predstavi prostor, tijelo, zvuk, svjetlo, kadar, ritam, intenziteti, odnosi, bivanje, suosjećanje, dvojnost i 'jednotnost' uspostavljaju strukturu svijeta u kojem se tijelo i zvuk utiskuju jedno u drugo, u kojem se istovremeno događa zaziranje i prodiranje, strah i riskiranje, suprotstavljanje i dubinsko suosjećanje i podržavanje. Dvije izvođačice na sceni, udaraljkašica i plesačica, razgovaraju preciznim i začudno sirovim izvedbenim jezikom punim osjetilnosti, otvarajući prostore za bujicu afekata: od nježnosti i zaigranosti do grubosti i užasa.

Kazališna predstava koja se prati kao precizna partitura udaraljkaškog koncerta, u sinergiji zvuka, pokreta, boja, mirisa, slika – u Kući na oštrici. Snovito.

M. Kurspahić TEROR TOLERANCIJE

Izvedbe 22. i 23. 03. u 20h, Velika &TD

Tekst i režija Miran Kurspahić

Igraju Csilla Barath Bastajić, Iskra Jirsak, Sven Jakir, Domagoj Janković i Miran Kurspahić

Koprodukcija Sveučilište u Zagrebu, Studentski centar, Kultura promjene, Teatar &TD i KUFER

'Sloboda govora je besmislena ukoliko ne znači i slobodu za onoga tko misli različito.' Sloboda govora umire u zapadnom svijetu. Ovo pravo, nekoč gotovo apsolutno, postalo je nedefiniranije i manje pouzdano, pogotovo za one koji imaju kontroverzna društvena, politička ili vjerska stajališta. Ako vlada može definirati što je laž, onda može definirati i što je istina. Jedno od najvažnijih prava koje je postavilo same temelje zapadne civilizacije sve se više gleda kao smetnja, ako ne i prijetnja. Bilo da se govor smatra bogohulnim, mrziteljskim, diskriminirajućim ili jednostavno lažljivim, društvo negira pravo govora u ime tolerancije, provodeći uzajamno poštovanje kroz kategoričku cenzuru. U nemogućnosti da se rastanemo od ovog temeljnog prava, tražimo utočište u neugodnoj i prisilnoj šutnji.

Nečijim mišljenjem, netko će uvijek biti uvrjeđen, i gdje smo onda ako ćemo na tome tragu postavljati restrikcije. Nitko nema pravo ne biti uvrijeđen. Dobro došli u vrlo novi svijet, dobro došli u Teror Tolerancije.